

Foje, Distancija

jaiuosi kaip sultintam kine
skubu bet viskas plaukia pro mane
ir horizontas tolyje blankus
ilgai dar bgsiu kol alia jis bus

kakur tamsoj kain kokioj erdvj
distancija kurią turiu veikt
ir laikas lekia nuolatos greta
jis nugalti nori bgime

visi mes troktam pagaut laims pauktę
ir skubam kakur visada
bet galbt tai ir yra tikras diaugsmas
gyvent nuolatos kovoje

per dieną nesustoju ir pernakt
juk a nuo nemigos baigiu apakt
o ta ol kur auga pakelj
taip sunk kną traukia pailst

tegul beribis nuovargis apims
ir vilt ir tikjimą atims
sustot nenoriu pradedu suprast
neverta laiko aplenkto prarast